

Segur que viatges

ASSEGUR VALOR AFEGIT

Entra a www.assegur.com i guanya dos nits d'hotel

el Periòdic .ad

Dilluns
juliol, 2012

AA + -
9

PORTADA POLÍTICA ECONOMIA SOCIETAT PIRINEU ESPORTS CULTURA **OPINIÓ** CONTRAPORTADA

Inici > Opinió > 'Illud tempus' > Nostàlgia del paradís

Nostàlgia del paradís

DIVENDRES, 11 DE MAIG DE 2012 02:00 |

★★★★★ (9 Vots)

Tweet 4 Like 36

▪ **L'editorial Fragmenta celebra els 5 anys de la seva existència amb el Primer Fòrum Fragmenta**

ALEXANDRA GREBENNIKOVA
Licenciada en Humanitats

No surto mai d'Andorra. Pràcticament mai. Se'm fa pesat el món sense muntanyes. M'he acostumat a elles, verdes o nevades, vistes de prop. Tanmateix, no em podia perdre el Primer Fòrum Fragmenta el passat dissabte dia 7 de maig, celebrat a la Casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri de Barcelona: un dels indrets més idonis dels que podríem imaginar per intentar descobrir el sentit de la nostra existència.

No hi ha millor forma de reflexionar sobre els llibres que la companyia dels seus autors. Dues-centes persones, en una sala perfecta per no resultar desbordada tot i havent-se omplert de bat a bat, vam tenir l'honor d'escoltar a Lluís Duch, l'autor de Religió i comunicació (2010) i Emparaular el món (2011), Amador Vega (Passió, meditació i contemplació, 2012) Carles Salazar (Antropologia de les creences, 2009) i Ramon Maria Nogués (Déus, creences i neurones, 2007, i Cervell i transcendència, 2011) que explicaven la seva visió de la coexistència del sagrat i el profà al món contemporani. Amb Amador Vega, vam poder reflexionar sobre el sagrat refugiat en les formes profanes, de la sacralitat sense santedat, de la possibilitat de representació plàstica de la divinitat que ens ofereix la pintura abstracta. Carles Salazar ens invitava a preguntar-nos per què els éssers humans som capaços de creure en allò que contradiu la nostra existència quotidiana. ¿Per què una persona que mai suposaria que el seu veí, o el seu pare, o un company de feina és etern, pot estar a diversos llocs al mateix temps o és capaç d'entrar en la seva ment i esbrinar les seves intencions més secretes, té la inclinació a creure en un ésser suprenatural (o éssers suprenaturals) que té (o tenen) les mateixes característiques esmentades? ¿Com és possible que el 85% de la humanitat tingui creences que contradiuen l'existència humana, anul·len la visió intuïtiva de la humanitat i al mateix temps, donen sentit a la vida i a la realitat? Si qualsevol nen sap distingir un objecte inanimat d'un ésser viu, ¿d'on prové la nostra predisposició a creure no tan sols en fenòmens suprenaturals, sinó en éssers suprenaturals, que tenen intencions? Lluís Duch parlava de la necessitat constant de l'absent que tenim els humans, ja que som éssers que no es mouen en presències, sinó en representacions dels buits, de les mancances, de les suplències que fem d'allò que no és immediatament present, mentre que constantment estem acomiadant-nos i anant a un altre lloc que sol ser desconegut. Ens recordava que per a l'ésser humà no hi ha la possibilitat extracultural: tant el visible com l'invisible, l'hem d'emparaular, i la paraula humana abasta l'ètica, l'estètica, totes les formes expressives que tenim.

Foto: NOE

L'editorial Fragmenta té cinc anys, però tinc la sensació de conèixer-la de tota la vida. Forma part d'una petita i preciosa llista de noms selectes: com totes les coses que valen la pena, deu tenir un origen pretemporal. Deuen haver-hi arquetips de bones editorials que formen part de la nostra consciència anteriorment a la creació material de negocis individuals. Si hi penséssim des de l'òptica de la mitologia dels mercats, podríem imaginar que Fragmenta ha sigut un producte d'una hàbil anàlisi financera de futurs i probables beneficis. Podríem creure que ha sorgit de la necessitat d'omplir un nínxol, –un buit–, provocat pel fet que anteriorment, les empreses especialitzades en editar les obres de pensament religiós en llengua catalana tenien una estricta orientació confessional. De tota manera, la intuïció i la lògica em fan pensar que la seva raó d'ésser va ser la pura nostàlgia del paradís. L'impuls d'encarnar un ideal present illud tempus i absent a la quotidianitat. S'hi ha aproximat bastant, i hem de concloure que no es tracta d'un joc capritós dels mercats imprevisibles: per circumstàncies evolutives i per les raons ja preinscrites en la nostra consciència, ja estàvem predisposats a comprar els seus llibres i a admirar els seus autors.

Dels 57 llibres editats fins avui destacaria especialment les quaranta cartes creuades de Francesc Torralba i Vicenç Vllatoro Amb Déu o sense, un llibre que està sent un gran èxit editorial com verament s'ho mereix. Es tracta d'un recull de correspondència apassionant entre dos intel·lectuals reconeguts. Hi aborden les grans preguntes de l'existència des de dos punts de vista aparentment oposats: d'un cristià escèptic, i d'un agnòstic admirador de les religions. Ells mateixos l'han presentat a l'acte conjunt de la tarda del Fòrum amb una

Cerca ...

EDICIÓ IMPRESA

BUSCADOR

Periòdic d'Andorra
PeriodicAND

PeriodicAND Bartumeu creu que és factible que els dos grups pactin la reforma de la llei de la radiodifusió dvr.it/1qgDCf #andorra
· reply · retweet · favorite

PeriodicAND El termini d'informació pública de la Querola expira sense al·legacions dvr.it/1qfCvB #andorra
· reply · retweet · favorite

PeriodicAND El 65,5% dels ciutadans enquestats de la capital està en contra de l'heipport al Patapou dvr.it/1qf0MQ #andorra
· reply · retweet · favorite

PeriodicAND ¿Per quan un monument? dvr.it/1qTt02 #andorra
· reply · retweet · favorite

...segueix-nos

Web2PDF

converted by Web2PDFConvert.com

conversa interessantíssima moderada pel flamant Joan Barril, i l'han definit com «un diàleg sense conclusions, però amb voluntat d'entesa». En un altre article, ja he parlat d'un altre llibre extraordinari editat per Fragmenta l'any 2007: el treball de Teresa Forcades i Vila La teologia feminista en la història, amb contrapunts de Miriam Díez Bosch, Marta Pessarrodona i Abdennur Prado. Són molts els llibres editats per Fragmenta que m'hi agradaria mencionar, però correria el risc d'esgotar la paciència de l'amable lector fent-ne una llista massa llarga. Només esmentaré una de les novetats editorials que em fa una il·lusió especial: l'obra de Mircea Eliade El sagrat i el profà, traduïda al català per Júlia Argemí, amb un docte i detallat estudi introductor de Vicenç Mateu.

En el món esgarifat per la crisi de les respostes a tota mena de preguntes importants, la curiositat per l'etern no s'extingeix, viu. La set de coneixement no s'apaga, s'inflama. Als que voldríeu saber més sobre els actes del Fòrum Fragmenta, us recomano les divertidíssimes cròniques d'Anna Punsoda (Teràpia Fragmenta per a malalts lleus) i Marc Vilarassau (Amb Barril o sense), a El Matí Digital. Desitgem llarga vida a l'editorial Fragmenta. Molts encerts, i molts èxits.

Per a més informació consulti l'edició en paper.

[Qui som](#) | [Tarifes de Publicitat](#) | [Tarifes de Publicitat Web](#) | [Avis legal](#) | [Els nostres e-mails](#) | [Dades de la web](#) | [Connexió](#)

Enllaços d'interès

[Trànsit](#) | [El temps](#) | [Les pistes](#) | [La borsa](#) | [Pàgines grogues](#)

Enllaços Recomanats

[Moda Andorra](#) | [Nexe](#) | [Blog Nexe](#) | [Barroca](#) | [Polyanna](#) | [Festa de la Joventut](#) | [Unió hotelera d'Andorra](#) | [Col·legi de Metges d'Andorra](#) | [Andorra Turisme](#) | [Govern d'Andorra](#) | [Legalis](#) | [Exposicions de l'Arxiu Nacional](#) | [Mira Audiovisual](#)

Copyright © 2012 El Periòdic d'Andorra. Tots els drets són reservats. Produït per [Nexe](#).